

Ний

АЛЕКСАНДРЪ I-й

СЪ БОЖИЯТА МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

Князь на Съверна и Южна България

Да бжде извѣстно на мой любовенъ народъ, че на 6-й того жителитѣ на така нарѣчената Источна Румелия, слѣдъ свалнието на тамошното досегашно правителство и избиранieto на друго при врѣменно, обивиха съединението на Источна Румелия съ Княжество-то и единодушно Ма прогласиха за Князь и на тая областъ.

Като имамъ прѣдъ видъ благо-то на Български Народъ, неговото горѣщо желание да ся слѣятъ двѣтѣ Български Държави въ една и постиганияето на историческата му задача, азъ признавамъ съединението за станало и приемамъ отъ сега нататъкъ да бждж и се именувамъ Князь на Съверна и Южна България.

Като приемамъ управлението на тая областъ, азъ обявямъ, че живота, имота и честъта на всичкитѣ мирни жители, безъ равлика на вѣра и народностъ, ще бжджтъ запазени и гарантирани. За запазванието на реда и тишината ся взети всичкитѣ потребни мерки и съ нарушителитѣ имъ ще се постъпва съ всичката строгостъ на закона.

Надѣвамъ се, че любовний ми народъ, и отъ двѣтѣ страни на Балкана, който съ такава радостъ и ентузиазмъ посрѣщна това вѣ-лико събитие, ще ми подаде своето съдѣйствие за зайкчаванието на святото дѣло — **СЪДИНИЕТО НА ДВѢТѢ БЪЛГАРСКИ ОБЛАСТИ ВЪ ЕДНА ДЪРЖАВА**, и ще бжде готовъ да направи всичкитѣ жертви и усилия за запазване на единството и независимостъта на милото ни отечество.

Нека Богъ ни бжде на помощъ въ това нужно и вѣлико прѣдприятие.

Издаденъ въ старата Българска Столица **ВЪЛИКО ТЪРНОВО** днесъ на осъмь Септемврий, хиляда и осъмьстотинъ и осъмьдесеть и пета година.

АЛЕКСАНДРЪ